

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16776/2025
28.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Оливера Перишић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 436/25 од 03.09.2025. године, у седници одржаној 28.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 436/25 од 03.09.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 436/25 од 03.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 882/22 од 28.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди да има право својине на западном делу парцеле број .../... КО ..., шума шесте класе у површини од 2.926 м², чија је ширина поред пута са јужне стране 33,12 м, а са супротне – северне стране 41,03 м, све мерено од међе овог дела са парцелом .../..., те да фактичку међу између описаног дела парцеле број .../... и остатка те парцеле који је својина туженог, идући од пута са јужне стране ка северу, означавају детаљне тачке: 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 и да обавезе туженог да наведено призна и трпи да тужилац своје право својине на описаном делу парцеле број .../... КО ... упише у катастар непокретности на основу пресуде као извршне исправе, без накнадног одобрења туженог, као и да му тужени накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 436/25 од 03.09.2025. године, одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о одбијању тужбеног захтева донели применом материјалног права садржаног у одредбама члана 9, 21. и 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, закључујући да у конкретном случају тужени као уписани власник спорне шуме има јаче право у односу на тужиоца, који није доказао испуњеност услова неопходних за стицање права својине на спорном делу предметне парцеле ванредним одржајем.

Стога нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца ради новог тумачења материјалног права о стицању својине одржајем на којем тужилац инистира у ревизији, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. По оцени Врховног суда, није потребно ни уједначавање судске праксе по питању обарања законске предпоставке о савесност државине за ванредни одржај, а тужилац се у ревизији није позвао на правноснажне одлуке или одлуке Врховног суда на основу којих би се могло закључити да постоји различито одлучивање судова у битно сличној чињенично-правној ситуацији, а правилност примене материјалног права зависи управо од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.06.2022. године и у њој је означена вредност предмета спора од 50.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору где је предмет спора неновчано потраживање (утврђење права својине), у коме означена вредност предмета спора очигледно не прелази законом прописани новчани цензус за дозвољеност

ревизије према члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**